

Over 50 jaar

Als ik het woord korfbal hoor, dan denk ik aan 24 jongens en meisjes (eventueel 24 dames en heren), die op een groen, zeer groen grasveld onder leiding van een zwarte, zeer zwarte scheidsrechter de edele sport korfbal bedrijven.

Maar als ik denk aan korfbal in het "jaar 2020" dan denk ik niet meer aan de groene weide, maar aan zeer grote, bedompte en vanwege supporters oververhitte sporthallen. Want wie weet hoe het er over 50 jaar allemaal bijstaat? Met z'n allen naar de zaal? De tijd zal het leren.

Ja, ja, korfbal in het jaar 2020: de mechanisatie zal nog verder doorgevoerd zijn dan nu reeds het geval is. Problemen als grote afstanden zullen niet meer bestaan, daar afstanden in het geheel niet meer bestaan in het jaar 2020, zoals is voorspeld. Een uitwedstrijd tegen een Spaanse ploeg zal dan ook geen dagen vergende trip meer zijn zoals nu maar een kwestie van uren en daardoor zeer waarschijnlijk.

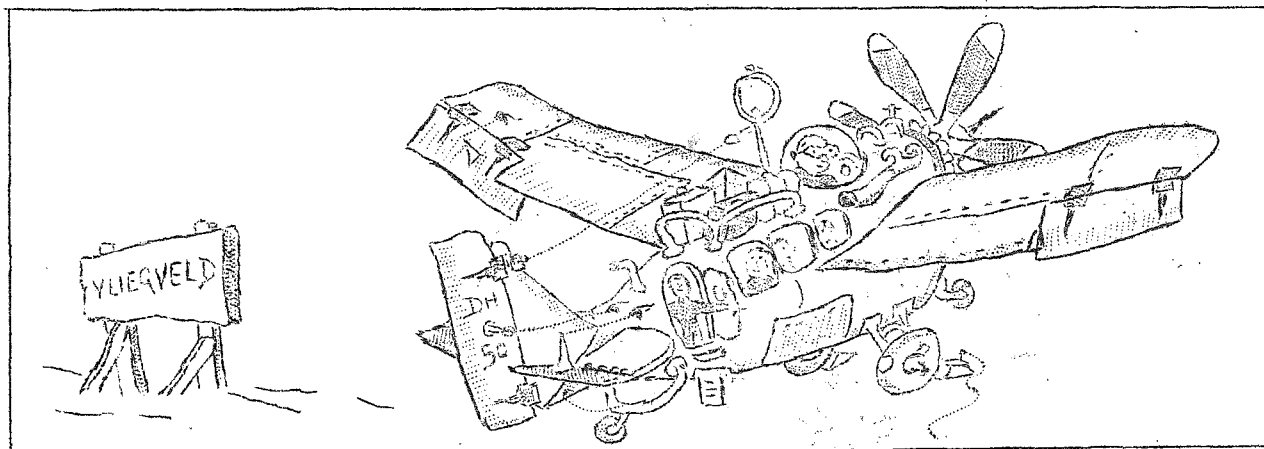
Korfbal over 50 jaar zal natuurlijk gesponsord zijn, want dan is men van het probleem geld voor een groot gedeelte verschoond. Dus geen clubs meer zoals Steeds Hoger en Voorwaarts, maar Willem II en Rank-Xerox-Computers. Misschien zijn er dan ook in Nederland voor korfbal betaalde trainers uit het buitenland, want die weten het allemaal veel beter dan wij.

Korfbal zal zich in de komende 50 jaar natuurlijk verbreed hebben. Er zullen door de reglementcommissie vele nieuwe regels zijn gemaakt; waarschijnlijk een dubbele competitie vanwege de overvloedige hoeveelheid vrije tijd, enz. enz.

Maar kunt u het zich voorstellen? Betaalde korfballers, of zal korfbal zich toch handhaven als amateursport en daardoor voor velen nog altijd een tweederangssport blijven?

Of gaan we toch naar het idee toe van:

We vertrokken met de vliegbus, waarvan juist alle 1500 plaatsen bezet werden door de spelers, officials, trainer, coach, verzorger

begeleidend psycholoog en supporters, naar het stadion van Kensington-Organisations. Na aankomst en ontvangst door enkele officials van K.-O. begaven we ons per walking-pavement naar de kleedkamers. Het enige dat in onze tassen zat, was de halve kilo druivensuiker. Het kunstmatig groen gehouden semi-grasveld in de hal lag er goed bij. Scheidsrechter was de robot 12-X-149-YF, een ons allen welbekende en onpartijdige toeteraar (fluit was afgeschaft en een toeter ingebouwd). Na het handjes schudden en vaantjes overgeven begon de wedstrijd, die zonder incidenten verliep. Slechts één maal was er enige opschudding, toen een zekere speler een kans van dichtbij miste, van ca. 13 à 14 meter, en op staande voet werd ontslagen. De terugreis verliep redelijk snel, daar de spelers reeds een uur na de dry-cleaning na de wedstrijd weer thuis zaten te kijken naar de T.V.

Of zal de korfballer het hoofd koel houden en nog steeds, zelfs over 50 jaar nog, op z'n fietsje door de regen naar het bemoderde veld rijden om een wedstrijd te spelen?

Ik hoop het, en misschien zijn er wel meer mensen die hopen, dat korfbal zo blijft als het is, want ondanks alles, is het echt zo slecht nog niet.

Het zal wel een te romantische gedachte zijn.

Paul v.d. Tas

